

Вторник, 12 юни 2012 г.

45. Предлага създаването на структуриран диалог между законодателите в ЕС и САЩ за обсъждане на свързаните с интернет въпроси като част от всеобщото разбиране, тълкуване и позиции;

46. Настоятелно призовава ЕСВД и Комисията, въз основа на постигнатото от Европейския форум на държавите членки, да си осигурят активна позиция в съответните международни форуми, включително чрез координиране на позициите на държавите членки, с оглед на насърчаването на основните ценности, цели и политики на ЕС в областта на сигурността и устойчивостта на интернет; отбелязва, че такива форуми са НАТО, ООН (по-специално чрез Международния съюз по далекосъобщения и Форума за управление на интернет), Интернет корпорацията за присвоени имена и адреси (ICANN), Службата за присвояване на имена и адреси в интернет, ОССЕ, ОИСР и Световната банка;

47. Насърчава Комисията и ENISA да участват в диалозите с основните заинтересовани страни, за да определят технически и правни норми в кибернетичното пространство на международно ниво.

*

* *

48. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията.

Сътрудничество в областта на енергийната политика с партньори извън нашите граници

P7_TA(2012)0238

Резолюция на Европейския парламент от 12 юни 2012 г. относно ангажиране със сътрудничество в областта на енергийната политика с партньори извън нашите граници: стратегически подход за сигурни, устойчиви и конкурентни енергийни доставки (2012/2029(INI))

(2013/С 332 Е/04)

Европейският парламент,

- като взе предвид съобщението на Комисията до Европейския парламент, до Съвета, до Европейския икономически и социален комитет и до Комитета на регионите относно сигурността на енергийните доставки и международното сътрудничество — „Енергийната политика на ЕС: ангажиране с партньори извън нашите граници“ (СОМ(2011)0539),
- като взе предвид предложението на Комисията за решение на Европейския парламент и на Съвета за създаване на механизъм за обмен на информация във връзка с междуправителствени споразумения между държавите членки и трети държави в областта на енергетиката (СОМ(2011)0540),
- като взе предвид заключенията на Съвета от 24 ноември 2011 г. относно сигурността на енергийните доставки и международното сътрудничество — „Енергийната политика на ЕС: ангажиране с партньори извън нашите граници“,
- като взе предвид своята резолюция от 25 ноември 2010 г., озаглавена „Разработване на нова стратегия за Европа в областта на енергетиката (2011–2020 г.)“⁽¹⁾,
- като взе предвид член 48 от своя правилник,
- като взе предвид доклада на комисията по промишленост, изследвания и енергетика и становищата на комисията по външни работи, комисията по развитие и комисията по международна търговия (А7-0168/2012),

⁽¹⁾ ОВ С 99 Е, 3.4.2012 г., стр. 64.

Вторник, 12 юни 2012 г.

- А. като има предвид, че настоящите общи световни енергийни предизвикателства и изпълнението на амбициозните цели на ЕС в областта на енергетиката и борбата с изменението на климата изискват общи, ефективни и справедливи действия от страна на Европейския съюз на международната сцена, особено чрез укрепване на външното измерение на неговата енергийна политика и заемане на единна позиция с цел увеличаване на диверсификацията на източниците на енергия и маршрутите за нейното доставяне, повишаване на сигурността на доставките и подкрепа за устойчиво производство и потребление;
- Б. като има предвид, че според настоящите тенденции се очаква броят на населението в света да достигне 9 милиарда души до 2050 г., световното търсене на енергия да се повиши с 40 % до 2030 г., главно в страни, които не са членки на ОИСР, а световната конкуренция за ресурси от изкопаеми горива да се увеличи от страна на бързо развиващи се икономики;
- В. като има предвид, че зависимостта на ЕС от внос на енергия е вероятно да се увеличи през следващото десетилетие поради изчерпване на собствените ресурси от изкопаеми горива, въпреки нарастващия принос от възобновяемите енергийни източници, енергийната ефективност и изследванията в областта на енергийните технологии;
- Г. като има предвид, че енергийната ефективност е ключов фактор за намаляване на зависимостта на ЕС от чуждестранни енергийни доставки и за повишаване на неговата геополитическа независимост и енергийна сигурност, тъй като ЕС изразходва над 400 милиарда евро годишно за внос на енергия; като има предвид, че постигането на минималната цел от 20 % енергоспестяване не само ще увеличи нашата енергийна сигурност, но също така ще намали най-малко с 50 милиарда евро годишно прехвърлянето на средства от икономиките на ЕС към страните производителки на енергия;
- Д. като има предвид, че за ЕС е важно да превърне в приоритет обезпечаването и развитието на вътрешните ресурси от изкопаеми горива, особено значителните резерви, открити неотдавна в Средиземно море, които биха намалили зависимостта на Европа от вноса на енергия; като има предвид, че съществуват съществени възможности за съвместно развитие и експлоатиране на източниците на изкопаеми горива със съседните на ЕС страни;
- Е. като има предвид, че ЕС, като цифрова икономика и общество, днес е много по-зависим от непрекъснати и надеждни доставки на електроенергия от когато и да било;
- Ж. като има предвид, че ЕС вече е основен вносител на изкопаеми горива и става все по-зависим от вноса и уязвим по отношение на външните доставчици и транзитните държави; като има предвид, от друга страна, че това дава на ЕС значителна тежест като основен купувач на световните енергийни пазари;
- З. като има предвид, че нарастването на числеността на населението и повишаването на стандартите на живот биха могли да доведат до увеличаване на световното търсене на енергия с 40 % до 2030 г.; като има предвид, че високото и увеличаващо се ниво на зависимост на ЕС от внос изисква политики, които отразяват това потенциално развитие и го вземат предвид;
- И. като има предвид, че една обща външна енергийна политика, основаваща се на принципите на солидарност, диверсификация и стратегическо сътрудничество, включително с държавите – основни потребители на енергия, както и на насърчаването на местните възобновяеми енергийни източници, би създала взаимодействия, спомагащи за гарантиране на сигурността на доставките за ЕС и би увеличила капацитета на ЕС за предприемане на действия по въпроси на външната политика и във връзка с доверието в него като участник на световно равнище, включително в сферата на изменението на климата;
- Й. като има предвид, че дружества от трети държави се възползват от отвореността на енергийния пазар на ЕС, но като има предвид също така че непрозрачната търговия и ходовете за враждебно поглъщане от такива дружества представляват заплаха, която изисква стриктното прилагане на правилата за конкуренция на ЕС и останалото приложимо законодателство, за да се гарантира правилно функциониране на вътрешния пазар с разнообразни енергийни доставки и да се предотвратят бъдещи прекъсвания и кризи в доставките на нефт и газ;
- К. като има предвид, че все повече се увеличава взаимосвързаността между държавите членки и като има предвид, че усилията да се гарантира сигурността на доставките, изключително на национално ниво, се оказват следователно недостатъчни и не са в състояние да гарантират дългосрочните интереси на всички държави членки;
- Л. като има предвид, че въпреки признаването в голяма степен на необходимостта от развитие на енергийна инфраструктура от страна на ЕС, все още липсват необходимите инвестиции;
- М. като има предвид, че само напълно интегриран европейски енергиен пазар, чието функциониране се основава на принципа на солидарност, може в достатъчна степен да отговори на предизвикателствата за сигурността на енергийните доставки, произтичащи от различията в състава и дела на енергийния внос в различните държави членки;

Вторник, 12 юни 2012 г.

- Н. като има предвид, че осигуряването на последователност и съгласуваност във външните отношения на ЕС в областта на енергетиката с ключови производители, транзитни държави и държави потребители е от решаващо значение и като има предвид, че стратегическата и политическата координация между държавите членки при преговори с мощни енергийни доставчици в трети държави е от съществено значение;
- О. като има предвид, че отношенията в сферата на енергетиката изискват предсказуемост, стабилност и дългосрочни инвестиции;
- П. като има предвид, че предизвикателството за енергийната сигурност е да се намали несигурността, която създава напрежение между държавите, и да се ограничи неефективността на пазара, която действа срещу ползите от търговията както за доставчиците, така и за потребителите;
- Р. като има предвид, че в Арктическият регион се намира приблизително една трета от средното прогнозно количество неоткрит газ в света и 13 % от неоткрития петрол;

Вътрешен енергиен пазар – по-добра координация на ниво ЕС

1. Подчертава необходимостта да се гарантира, че трансграничната енергийна инфраструктура в ЕС е напълно изградена; подчертава също така необходимостта от силна координация между политиките на държавите членки и от съвместни действия и солидарност в областта на външната енергийна политика и на енергийната сигурност, като признава значението на прозрачността и пълното осъществяване на вътрешния енергиен пазар, в съответствие с дългосрочните цели на ЕС в областта на енергетиката и на борбата с изменението на климата;
2. Счита, че енергийната политика следва да бъде неотменна и основна част от общата външна политика и да бъде развивана и прилагана във взаимодействие с другите политики, които имат външно измерение;
3. Подчертава, че като се вземат предвид както настоящите икономически условия, така и целта за постигане на действителен единен енергиен пазар на ЕС, Съюзът следва да даде приоритет на инвестициите в енергийна инфраструктура, които волят до постепенно увеличаване на капацитета при пределни инвестиционни разходи, като по този начин позволи на единния пазар да се възползва от оптимизираното използване на енергийната инфраструктура, като същевременно по икономически ефективен начин гарантира и насърчава сигурността на доставките, конкурентоспособността и устойчивостта;
4. Припомня искането на Парламента за изготвяне на планове за Европейска енергийна общност, включващи засилено сътрудничество по отношение на енергийните мрежи и европейско финансиране на нови енергийни технологии с цел преодоляване на фрагментирането на европейската енергийна политика и даване на силен международен глас на Съюза в неговите отношения, свързани с енергетиката;
5. Настоятелно призовава Комисията да внесе предложение за създаване на Енергийна обсерватория с цел подобряване на проучванията на пазарите за внос на енергия и засилване на анализа на пазарите за износ;
6. Счита, че един напълно функциониращ, взаимосвързан и интегриран европейски вътрешен енергиен пазар може значително да повиши сигурността на доставките в краткосрочен план и е важен елемент за успешна европейска външна енергийна политика; счита също така, че европейската енергийна регулаторна рамка е от основно значение в процеса на изграждане на вътрешния енергиен пазар и трябва да бъде насърчавана в държавите партньори чрез повишаване на осведомеността относно нейната цел, предимства и ползи; общата цел е да се гарантира, че външната политика на ЕС в областта на енергетиката и двустранните споразумения на държавите членки напълно съответстват на законодателството на ЕС;
7. Подчертава, че Комисията и ЕСВД трябва да гарантират, че всички многостранни и двустранни споразумения на ЕС, особено споразуменията за партньорство и сътрудничество, отговарят напълно на правилата на вътрешния пазар на ЕС; подчертава, че тези споразумения следва да обезпечават реципрочност, равнопоставени условия на конкуренция и прозрачност, за да се предостави сигурна правна среда за инвеститорите от ЕС в държавите – доставчици на енергия и транзитните държави;
8. Призовава ЕС и държавите членки да осигурят добре свързан вътрешен енергиен пазар, който да може да устои на външен натиск и на опити доставките и цените на енергията да се използват като средство за натиск в областта на външната политика; следователно подчертава необходимостта от увеличаване на средствата за проекти, свързващи енергийните пазари в ЕС, и от завършване на инфраструктурата на европейските газови и електропреносни мрежи до края на 2015 г., особено плана за взаимосвързаност на балтийския енергиен пазар, както се предвижда в третия енергиен пакет на ЕС;

Вторник, 12 юни 2012 г.

9. Подчертава, че правилното функциониране на вътрешния пазар изисква енергията, внасяна в Съюза, след като вече е на територията на ЕС, напълно да се урежда от правилата на вътрешния енергиен пазар; изтъква следователно, че ЕС следва да се стреми към сближаване на регулаторните изисквания със съседните държави, които желаят да приемат правилата на вътрешния енергиен пазар на ЕС; подчертава значението и ролята на Енергийната общност в това отношение;
10. Призовава Комисията да подкрепи създаването на всеобхватна система на ЕС за индексация на газа въз основа на пазарните му цени, като по този начин се даде възможност на всички търгуващи с газ дружества на ЕС да търгуват с външни доставчици на газ по по-честен и предвидим начин, независимо от цените на петрола, както и още повече да се поощрява конкуренцията на вътрешния пазар на газ в ЕС;
11. Подчертава, че силата, получена в резултат на интеграцията на вътрешния енергиен пазар и на инфраструктурата, следва да се използва пълноценно чрез комбиниране на средствата, опита и възможностите на държавите членки и на ЕС; призовава, следователно, за увеличаване на прозрачността и по-голяма ангажираност на ЕС в преговорите за споразумения между държавите членки и трети държави, тъй като тези споразумения биха могли също да оказват влияние върху функционирането на вътрешния енергиен пазар на ЕС; подкрепя действията на Комисията за постигане на по-голяма прозрачност и за споделяне на информация между държавите членки и призовава за повишено използване на съществуващите мерки във връзка с конкуренцията, за да се гарантира, че не се заобикаля правото на ЕС;
12. Подчертава допълнителните отговорности на Европейския парламент в сферата на енергетиката съгласно член 194 от ДФЕС и настоява за неговото адекватно участие във всички информационни и консултативни процеси, отнасящи се до външната енергийна политика; във връзка с това подчертава, че споделянето на данни за съвместни действия, програми и проекти, осъществявани от ЕС, от финансовите му институции или от други органи на ЕС, трябва да включват и Парламента;
13. Приветства присъединяването на Република Молдова и на Украйна към Енергийната общност, както и статута на наблюдатели към нея на Армения и Грузия, което ще допринесе за подобряване на регионалното сътрудничество в областта на енергетиката чрез по-добра регулаторна рамка за бъдещи партньорства между ЕС и тези държави партньорки;
14. Подновява призива на Парламента международните енергийни проекти да бъдат управлявани от прозрачни междуправителствени споразумения на ниво държави членки или Съюз; подчертава, че основаването на енергийните проекти единствено на търговски споразумения крие риск както за защитата на инвеститорите, така и за пълното съблюдаване на правилата на вътрешния пазар;
15. Призовава да се създават по-засилени взаимодействия между търговската и енергийната политика на Съюза, в съответствие със стратегическите документи за сътрудничество в областта на енергийната политика с партньори извън ЕС, в това число енергийната стратегия за 2020 г. и съобщението на Комисията относно сигурността на енергийните доставки и международното сътрудничество;
16. Подчертава, че засилването на външнополитическото измерение на енергийната политика на ЕС придобива ключово значение както за повишаване на сигурността на енергийните доставки на ЕС, така и за подобряване на търговските му отношения с трети държави; изтъква необходимостта от създаване на стабилна рамка за сътрудничество в областта на енергетиката и суровините с нашите стратегически търговски партньори, която да съответства във всички отношения на правилата на вътрешния енергиен пазар;
17. Счита, че подобрената координация между самите държави членки и между държавите членки и Комисията следва да даде възможност на държавите членки изцяло да се възползват от политическата и икономическата тежест на Съюза; приветства, в този контекст, предложението на Комисията за решение за създаване на механизъм за обмен на информация по отношение на междуправителствените споразумения между държавите членки и трети държави в областта на енергетиката; подчертава добавената стойност на предоставяните от Комисията становище и помощ в процеса на преговорите, за да се гарантира, че междуправителствените споразумения са съвместими със законодателството за вътрешния енергиен пазар, в съответствие с дългосрочните цели на ЕС в областта на енергетиката и изменението на климата;
18. Подчертава, че създаването на механизъм за обмен на информация относно междуправителствените споразумения между държави – членки на ЕС и трети държави по въпросите на енергийната политика би подобрило в голяма степен прозрачността, координацията и ефикасността на политиките в ЕС като цяло;
19. Призовава за по-тясно сътрудничество между Съвета, Комисията и Европейската служба за външна дейност, за да могат те да говорят и да действат съвместно по въпроси, свързани с общата външна политика в областта на енергетиката; подчертава необходимостта от създаване на тематичен отдел енергетика в рамките на ЕСВД, както и делегациите на ЕС по места да бъдат приобщени към дипломатическите отношения в областта на енергетиката;

Вторник, 12 юни 2012 г.

20. Подкрепя използването на инструменти като механизма за ранно предупреждение в отношенията в доставчиците на енергия и с транзитни държави; изразява убеждението си, че идеята за общо закупуване на енергийни суровини от държавите членки се нуждае от допълнително насърчаване в контекста на нарастващата конкуренция за ресурси и на съществуващите монополни позиции на производителите;
21. Призовава държавите членки и Комисията да идентифицират пречките пред търговията и инвестициите в областта на енергетиката в отношенията с трети държави и по целесъобразност, да предприемат действия за тяхното премахване, както двустранно, така и посредством Световната търговска организация;
22. Подкрепя предложението на Съвета да се анализира функционирането на Договора за създаване на Енергийна общност, както и да се изготви пътна карта, която да позволи ускоряване на модернизацията на енергийните сектори; призова да се постави по-голям акцент на прилагането на реформи и технологии като интелигентни мрежи за насърчаване на интегрирането на възобновяемите енергийни източници и повишаване на енергийната ефективност; следователно подкрепя идеите за даване на нов тласък на Договора за Енергийна харта и предлага създаване на стратегически партньорства за тази цел; повтаря, че социалното измерение на договора трябва да бъде развито така, че да се справя ефективно с проблеми като енергийната бедност и корупцията;
23. Призовава Комисията да подчертае значението и необходимостта от подкрепа за Конференцията за Енергийната харта, за да се използва по-добре потенциалът на Енергийната харта, в ключови области като търговията, транзита, инвестициите и уреждането на спорове, включително, наред с другото, чрез присъединяване към Договора за Енергийната харта на държави, които все още не са го подписали и/или ратифицирали;
24. Счита, че всяка държава членка трябва да публикува и предава на Евростат своите средни двустранни цени на вноса за природния газ, поне веднъж на три месеца, в срок от не повече от две тримесечия по-късно;
25. Счита, че прилагането на последователна и съгласувана външна енергийна политика на ЕС изисква редовна координация между държавите членки и Комисията; изисква Комисията да провежда редовни обмени с държавите членки, особено чрез предложената Стратегическа група за международно енергийно сътрудничество, във връзка с приоритетите и дейностите на ЕС в областта на външната енергийна стратегия на държавите членки както на политическо, така и на експертно ниво; призовава независими енергийни регулаторни органи да участват като експерти в Стратегическата група за международно енергийно сътрудничество въз основа на техния опит и запълбчени познания за функционирането на трансграничните пазари на електрическа енергия и газ;
26. Счита, че предложените от Европейската комисия мерки биха могли да бъдат по-ефективни чрез тяхното приоритизиране, посредством определянето на срокове и създаването на планове за действие и предоставянето на показатели за постигнатия напредък и крайните срокове;
27. Счита, че гарантирането на съгласуваност между хоризонталните цели, поставени в Договора от Лисабон, е изключително важно за външната енергийна политика на ЕС; призовава Парламентът да бъде своевременно информиран относно приоритетните проекти на ЕС;
28. Призовава държавите членки да не сключват договори за доставка на енергия или на енергийни технологии с трети държави, които нарушават интересите на друга държава – членка на Съюза;
29. Счита, че следва да се провеждат редовни обсъждания на предизвикателствата пред външната енергийна политика на ЕС по време на официални и неофициални срещи на министрите на енергетиката в Съвета, с участието и силната подкрепа на върховния представител, члена на Комисията, отговарящ за енергетиката, и съответните им служби; тези срещи следва да се използват и за координиране на обща и последователна позиция на ЕС преди срещи на високо равнище в рамките на международни организации като Международната агенция по енергетика (IEA), ООН, Международната агенция за възобновяема енергия (IRENA), Международното партньорство за сътрудничество в областта на енергийната ефективност (IPEEC) и Международната агенция за атомна енергия (МААЕ), където е важно ЕС да играе по-активна и влиятелна роля; Парламентът следва да бъде редовно информиран и да се провеждат консултации с него по всички свързани с това въпроси;
30. Счита, че, когато даден инфраструктурен проект от стратегическо значение оказва влияние върху сигурността на енергийните доставки за ЕС като цяло, Съветът следва да обмисли предоставяне на мандат на Комисията за провеждане на преговори, както и че за такъв мандат следва да се помисли и в случай на други междуправителствени споразумения, за които се счита, че имат съществено въздействие върху целите на дългосрочната енергийна политика на ЕС, по-конкретно неговата енергийна независимост; призовава във връзка с това за правилно консултиране и комуникация с Парламента;

Вторник, 12 юни 2012 г.

31. Призовава Комисията да разработи инструмент за обмен на информация, за да събира и предоставя съответните данни за енергийни програми и проекти в трети държави на държави членки и на административни и финансови институции на ЕС; призовава държавите членки да предоставят съответните данни на Комисията в този контекст;
32. Призовава Комисията да наблюдава световните енергийни пазари и да си сътрудничи във връзка с това с държавите членки и международни организации като Международната агенция по енергетика; призовава Комисията да представи правен инструмент за тази цел преди края на 2012 г.;
33. Подчертава, че като се има предвид високата степен на зависимост на Съюза от вноса на енергия, повишаването на диверсификацията на източниците на доставки – в това число и нови източници на енергия – и на маршрутите за транзит, както и разработването на източници на възобновяема енергия в ЕС са неотложни и съществени елементи, които подкрепят политиката за външна сигурност, стратегическата роля и независимостта на външната политика на Съюза, както и нейната последователност, надеждност и ефективност;
34. Призовава за разработване на координирана, единна стратегия на политиката на ЕС за нови енергийни доставчици, която да отдели особено внимание на подобряването на условията на конкуренция в ЕС, така че да се открият възможности нови доставчици да навлязат на пазара на ЕС;
35. Призовава за по-голямо взаимодействие между политиките на ЕС в областта на търговията и енергетиката в съответствие със стратегията „Европа 2020“; подчертава необходимостта от насърчване на глобални структури за управление на суровините с цел намаляване на международното напрежение в тази област и приветства примера на Международния форум по енергетика (IEF) в това отношение; счита, че сключването на дългосрочни договори за доставка на енергия и суровини на справедливи цени със стратегическите търговски партньори на ЕС е един от първостепенните приоритети; поради това призовава ЕС да приеме последователна стратегия на Съюза по отношение на сключването на договори за енергийни доставки с тези партньори;

Диверсификация – засилена сигурност за европейските енергийни доставки

36. Подчертава, че Договорът за ЕС призовава за солидарност между държавите членки, което трябва да е както част от ежедневната работа, така и от управлението при кризи на вътрешната и външната енергийна политика; призовава Комисията да даде ясно определение на понятието „енергийна солидарност“, за да се гарантира, че всички държави членки могат да го съблюдават;
37. Изтъква, че нарастващата зависимост на ЕС от внос на изкопаеми горива ще подкопае политическия му авторитет и може да има съществени последици за независимостта му при вземане на решения в други области на политиката и че единствено цялостното преминаване към екологосъобразни енергийни доставки и енергийна ефективност, както и взаимосвързаността, взаимозависимостта и солидарността между държавите членки, могат да неутрализират този неблагоприятен феномен;
38. Подчертава, че общата енергийна политика и стратегически цели на ЕС следва да бъдат адекватно отразени в неговите външни отношения и в регионалната политика и европейските политики за съседство;
39. Призовава Комисията да подкрепя научноизследователската и развойната дейност в областта на собствените ресурси от горива, както и да подкрепя установяването на доставки на горива от диверсифицирани доставчици, източници и маршрутите за доставка за отделните региони на ЕС, с цел да се гарантират най-малко два различни източника за доставки за всеки регион в съответствие със съобщението на Комисията относно „Приоритети за енергийна инфраструктура за 2020 г. и по-нататък — план за интегрирана европейска енергийна мрежа“ (COM(2010)0677));
40. Подчертава, че външната енергийна политика на ЕС трябва да допринася за гарантиране на безопасна, сигурна и устойчива енергия на достъпни цени в съответствие с общите цели на енергийната политика на ЕС за конкурентоспособност, сигурност на доставките и устойчивост, както и с целите на ЕС във връзка с енергетиката и климата до 2050 г.;
41. Подчертава, че следва да се ускорят действията за диверсификация на доставчиците, маршрутите и източниците на енергийни доставки за ЕС, като се вземат предвид приоритетните коридори на енергийните инфраструктури, особено онези, които са насочени към създаване на действително конкурентен пазар на газ, създаване на нови транзитни коридори (Южен коридор и Средиземноморския басейн), засилване на съществуващите коридори (Източен коридор) и създаване на действителна конкуренция между източниците за доставка на газ чрез увеличаване на дела на ЕС във втечен природен газ и чрез достигане до нови, отдалечени доставчици (Австралия, Канада, Съединените щати, Латинска Америка, Африка на юг от Сахара, Централна Азия, т.н.);

Вторник, 12 юни 2012 г.

42. Подчертава също така значението на подобряването на взаимната свързаност на енергийните мрежи и завършване на евросредиземноморските и евроатлантическите инфраструктурни пръстени за електроенергия и природен газ и плана за действие относно взаимосвързаността на балтийския енергиен пазар, както и модернизирването и обновяването на съществуващите електрически и газови централи и инфраструктура (връзки, мрежи, тръбопроводи, мрежи за пренос, терминали за съхраняване и за втечен природен газ); тези мерки следва да гарантират, че нито една държава членка няма да остане като енергиен остров и че енергията циркулира свободно в рамките на ЕС; във връзка с това приветства предложения Механизъм за свързване на Европа;

43. Призовава Комисията да подкрепи включването на така наречената „клауза за енергийна сигурност“ в търговските споразумения, споразуменията за асоцииране и споразуменията за партньорство и сътрудничество с държави производителки и транзитни държави, като по този начин се установи кодекс на поведение и изрично се упоменат мерките, които следва да се предприемат в случай на едностранна промяна на условията от една от страните;

44. Приветства съобщението на Комисията относно сигурността на енергийните доставки и международното сътрудничество — „Енергийната политика на ЕС: ангажиране с партньори извън нашите граници“ (СОМ(2011)0539); при все това счита, че са необходими допълнителни инструменти, основани на солидарността между държавите – членки на ЕС, за да може на ЕС да се осигури способността да защитава интересите си в областта на енергийната сигурност и при водене на преговори с неговите външни партньори, особено в ситуации на криза;

45. Призовава Комисията да изготви всеобхватен набор от краткосрочни, средносрочни и дългосрочни приоритети на енергийната политика в отношенията със съседните държави, с оглед на установяването на общо правно пространство, основано на свързаните с постиженията на правото на Съюза принципи и норми на вътрешния пазар; подчертава значението на допълнителното разширяване на Европейската енергийна общност и на създаването на механизми за правен контрол, които да действат при неправилно прилагане на правото на ЕС;

46. Подкрепя политическия и икономическия диалог със съседните на ЕС държави относно използването на нови енергийни източници;

47. Призовава за прилагането на съществуващите механизми и за създаването на нови такива в рамките на европейската политика за съседство и на „Черноморското взаимодействие“ с цел да се засили сътрудничеството за постигане на по-голяма прозрачност и стабилност на доставките и техния транзит;

48. изразява подкрепата си за политически диалог с Норвегия и Русия относно експлоатацията на нови енергийни източници в Баренцово море, основано на предварителното условие за закрила на уязвимата околна среда в Арктическият регион, и за сътрудничество с Норвегия относно вноса на хидроелектрическа енергия чрез подводни електропроводи за далечна връзка; призовава за по-бързо формулиране на стратегия на ЕС спрямо Арктическият регион;

49. Счита външния политически диалог за особено важен за отделянето на глобалния икономически растеж от използването на енергийни ресурси и за насърчаването на по-предвидими енергийни пазари, както и за ползотворен за политическите отношения; подчертава важността на диалога с бързо развиващи се икономики като Китай, Индия, Бразилия, Индонезия и Южна Африка в допълнение към други основни страни потребители като Съединените американски щати и Япония;

50. Смята, че ЕС следва да насърчава развитието и задълбочаването на сътрудничеството в областта на енергийната политика с трети държави, които споделят същите ценности и имат желание да се ангажират с демократични реформи и с насърчаването на ценностите, на които се основава ЕС;

51. Приветства препоръките на Комисията за засилено политическо сътрудничество с източните съседни държави и счита, че е от съществено значение присъединяването на Турция към Договора за създаване на Енергийна общност и отварянето на глава „Енергетика“ в рамките на преговорите за присъединяване към ЕС да бъдат разглеждани като въпроси от първостепенна спешност; освен това, приветства инициативата за тристранен диалог (ЕС – Украйна – Русия) и подчертава необходимостта да се осигури задълбочено политическо и административно сътрудничество и с двете страни партньори;

52. Подчертава, че действията за увеличаване на вътрешното производство на енергия от възобновяеми източници са от ключово значение за намаляването на зависимостта на ЕС от внос на въглеводороди; поддържа становището, че следва да бъде направена преценка на структурата на производството и разпределението на енергия в ЕС в съответствие с дългосрочните цели на Съюза в областта на енергетиката и климата;

Вторник, 12 юни 2012 г.

53. Припомня съществения принос на втечнения природен газ (LNG) за енергийните доставки на ЕС и призовава за засилване на сътрудничеството с основните доставчици и настоящите и бъдещи потребители;
54. Подчертава, че диверсификацията следва да означава нови източници на нефт, газ и електричество, различни от Русия, за държавите членки, които са крайно зависими от този доставчик; подчертава, че докато потреблението на руски газ в целия ЕС е само 24 %, в дванадесет от 27-те държави членки то възлиза на 48 % до 100 % и следователно има пряко въздействие върху енергийната сигурност на Съюза;
55. Счита, че с развитието на нови, нетрадиционни енергийни технологии (битуминозни пясъци и шистов газ от Канада, Съединените щати, Австралия, Катар, Бразилия, Аржентина, енергийните проучвания в Арктическият регион и по-нататъшното разработване на находища в Ирак, Венецуела и Африка) се появяват нови участници, партньори, региони като възможни бъдещи доставчици; следователно ЕС следва да съсредоточи усилията си върху извличането на пълна полза от тази нова ситуация и да разработи нови енергийни партньорства с цел диверсификация на доставчиците си;
56. Оценя положително ролята, която играе преходът към нисковъглеродна енергетика, но изтъква необходимостта от запазване на конкурентоспособността и иновативността наред с другото, чрез използването на подходящи инструменти на търговската политика; преходът към нисковъглеродна енергетика трябва да се осъществи по начин, съобразен с потенциала на съответния географски регион, специфичните условия на енергийната система, както и с енергийния микс на отделните държави членки и тяхната геоложка структура; счита, че този подход ще даде възможност за поддържане на максимално високо равнище на сигурност на енергийните доставки и конкурентоспособност на икономиката, като същевременно се зачита установената чрез Договорите независимост на всяка отделна държава членка да определя условията за използване на енергийните ѝ ресурси, да избира между различни енергийни източници и да определя общата структура на енергийните доставки;
57. Подчертава значението на преките чуждестранни инвестиции на ЕС в изграждането и модернизиранията на енергийна инфраструктура в развиващите се страни; изтъква същевременно, че е необходимо да се създаде съответна правна закрила за тези инвестиции, което може да се постигне чрез разширяване на прилагането на достиженията на общностното право по отношение на трети държави (наред с другото, като се засили и разшири областта на прилагане на Договора за създаване на Енергийна общност);
58. Отбелязва значението на едно широко сътрудничество в Арктическият регион, по-специално сред страните в Евроатлантическото пространство;

Устойчивост – укрепване на партньорството със страните доставчици и с международните организации

59. Счита, че увеличаващото се търсене на енергия в света и високата концентрация на резерви на изкопаеми горива в доста нестабилни и недемократични държави прави ЕС уязвим и дълбоко подкопава развитието на надеждни, ефективни и последователни общи европейски политики;
60. Счита, че енергийните партньорства на ЕС и участието на Съюза в световни форуми като G-20 трябва да се използват с цел да насърчат по-устойчиви енергийни политики в трети държави, като същевременно допринасят за по-голяма прозрачност на пазара, за намаляване на ценовите колебания на международните пазари и за създаване на световен енергиен пазар, който е уязвим в по-малка степен при сътресения и прекъсване на доставките;
61. Подчертава необходимостта от разширяване на връзките между европейската енергийна мрежа и съседните страни (Западните Балкани, източните съседи, каспийските страни, страните от Северна Африка и Близкия изток) чрез изграждане на нови междусистемни връзки, както и чрез насърчаване на по-широка регулаторна зона, разширявайки във възможно най-голяма степен стандартите на ЕС по отношение на околната среда и безопасността, с цел да се гарантира, че всички видове електроцентрали в близост до границите на ЕС спазват най-високите стандарти за ядрена безопасност;
62. Подчертава колко е важен стремежът за осъществяване на инфраструктурни проекти от общ интерес, както са определени в предложението на Комисията за „Регламент относно указания за трансевропейската енергийна инфраструктура“ и в съобщението на Комисията „Приоритети за енергийна инфраструктура за 2020 г. и по-нататък“; предвид стратегическото значение на тези проекти, счита, че е изключително важно на произтичащите от тях споразумения с външни партньори да се отдаде съответният приоритет, да бъдат устойчиво разработени и бързо сключени в рамките на пазарна система, основана на правила;

Вторник, 12 юни 2012 г.

63. Подчертава, че в енергийния диалог между ЕС и Русия, където ЕС следва да говори с един глас, специфичното и зависимо положение на държавите членки от Централна и Източна Европа следва да бъде взето предвид, тъй като сигурността на енергийните им доставки може да бъде гарантирана само чрез взаимното свързване на инфраструктурата на ЕС и пълното прилагане на правилата на вътрешния енергиен пазар; счита, че този диалог следва да взема предвид ключови въпроси като достъп до енергийни ресурси, мрежи и експортни пазари, защита на инвестициите, реципрочност, предотвратяване на кризи и сътрудничество, равнопоставени условия на конкуренция и ценообразуване на енергийните ресурси; подчертава, че следва да се обърне специално внимание на въпроса с петролопровода „Дружба“ и че следва да се вземат специални мерки на равнище ЕС за възобновяване на петролните доставки през затворената част на тръбопровода;
64. Подчертава, че тъй като държавите членки са се заели да свържат и интегрират своите национални пазари чрез инвестиции в инфраструктурата и приемането на общи регламенти, следва да се положат усилия и за сътрудничество с Русия, за да се определят творчески и взаимно приемливи мерки, насочени към намаляване на несъответствията между двата енергийни пазара;
65. Подчертава значението на енергийния диалог с Русия и пътната карта ЕС – Русия, предложена от Енергийния съвет; посочва значението на сътрудничеството в области от взаимна полза като общи научни изследвания и трансфер на технологии, по-специално в сферата на енергийната ефективност и енергията от възобновяеми източници;
66. Призовава за разширяване на Договора за енергийната харта с участието на повече държави, както и за това, участниците във форума на Конференцията за енергийната харта да работят съвместно за преговорно решение, водещо до пълното приемане на принципите на хартата и нейните протоколи от страна на Русия;
67. Призовава стратегическото партньорство с Русия да бъде засилено чрез сключването на ново споразумение за партньорство и сътрудничество; подчертава, че новото споразумение следва да бъде напълно в съответствие с правилата на вътрешния пазар и регламентите от третия енергиен пакет на ЕС и да се основава на взаимно уважение и реципрочност; подчертава, че Русия вече е обвързана от Договора за енергийната харта, по силата на член 45 от него; изразява убеждението си, че ратифицирането на Договора за енергийната харта от страна на Русия би имало взаимноизгодни положителни последици за двустранните отношения в областта на енергетиката;
68. Подчертава ролята на Парламентарната асамблея Евронест, която ще допринесе за постигане на целите на Източното партньорство и по този начин ще повлияе положително върху въпросите, свързани с енергийната сигурност;
69. Посочва, че страните от Европейското икономическо пространство са вече част от вътрешния пазар на ЕС и сътрудничеството между тях е от ключово значение за постигане на енергийните цели за 2020 г.; приветства настоящите инициативи за засилване на сътрудничеството с Швейцария, които също следва да бъдат насочени към нейната пълна интеграция с вътрешния енергиен пазар на ЕС;
70. Счита, че външната енергийна политика на ЕС следва да се основава на и да насърчава принципите за солидарност, прозрачност, субсидиарност, устойчивост, сътрудничество, реципрочност, пазарен подход, основан на правила, и координация между ЕС, неговите държави членки и страните партньори; счита, че спазването на хоризонталните цели, установени в Договора от Лисабон, е от изключително значение за утвърждаването на ролята на Европа в променящия се регионален политически контекст; призовава Съвета да даде на Комисията мандат за започване на преговори за преобразуването на настоящите меморандуми за разбирателство по енергийни въпроси със съседни страни в правнообвързващи текстове;
71. Подчертава значението на по-нататъшното развитие на започнатото през 2010 г. партньорство между Африка и ЕС в областта на енергетиката;
72. изразява убеждение, че по-ефективното управление на световно равнище би подобрило сътрудничеството с държавите производителки, транзитните държави и държавите потребителки; счита, че предвид на това ЕС следва да играе основна роля в международното управление на енергийната политика с оглед на насърчаването на прозрачни и недискриминиращи принципи, постигането на целта за устойчивост, намаляването на разходите по сделките и установяването на стимули за участниците на пазара да се конкурират по отношение на цените и качеството;
73. Приветства включването на целта за универсален достъп до енергия до 2030 г. в съобщението „Енергийната политика на ЕС: ангажиране с партньори извън нашите граници“; счита, че за развиващите се страни тя следва да се съсредоточи върху децентрализирана, устойчива и достъпна енергия, и по-специално за населението в селските райони и за бедното население; насърчава подкрепата за новаторски схеми за плащане с частно и публично участие, с цел да се осигурят достъпни цени на енергията за крайните потребители;

Вторник, 12 юни 2012 г.

74. Подчертава, че устойчивата енергия е ключов двигател на развитието, и отново призовава за специална програма „енергия и развитие“, която да е по-конкретно насочена към възобновяемите, енергийно ефективни, дребномашабни и децентрализирани енергийни решения и да насърчава развитието на капацитета и технологичния трансфер за гарантиране на участието на местно равнище; отбелязва, че може да са необходими широкомащабни схеми за енергия от възобновяеми източници, за да се задоволи по устойчив начин нарастващото търсене на енергия от страна на градските центрове и промишлеността, по-специално в страните с бързо развиващи се икономики; призовава тези схеми винаги да спазват най-високите социални и екологични критерии;

75. Призовава, когато се разглеждат енергийни въпроси с развиващите се страни, да се зачитат най-важните цели за развитие на ЕС, както и демокрацията и правата на човека, в контекста на един стратегически подход за постигането на сигурни, устойчиви и конкурентни енергийни доставки, като в центъра се поставят интересите на населението в развиващите се страни;

76. Подчертава значението на прозрачността, демократичния контрол и участието на гражданското общество в отношенията с трети държави в областта на енергетиката;

77. Подчертава, че е важно в двустранните споразумения и в многостранните правни рамки, като например Договора за енергийната харта и СТО, да продължат да се включват основните принципи за търговия и инвестиции, в това число тези, които насърчават равнопоставени условия за инвестиции в устойчива енергия, както и те да се приведат в действие посредством ефективни механизми за уреждане на спорове;

78. Счита, че едновременно със сътрудничеството в областта на разработването, търговията и транзита на енергийни продукти до ЕС е необходимо да се засили и сътрудничеството по други важни енергийни въпроси; ето защо призовава за развитието на стратегически енергийни партньорства между ЕС и ключови трети държави, като например БРИКЮ и страните, чието енергийно потребление нараства бързо, наред с другото, в следните области:

- сътрудничество в областта на НИРД във връзка с нисковъглеродните технологии и иновациите;
- инвестиции в устойчивото производство на енергия;
- безопасност и сигурност на енергийните технологии;
- обмен на данни за трансфера на ноу-хау, включително в областта на чистите и възобновяеми енергийни източници;
- насърчаване на енергийната ефективност и енергоспестяването;
- балансиране на системите;
- интелигентни мрежи;
- съхраняване на енергия;
- научни изследвания в областта на синтеза;
- технология за чисти въглища и улавяне и съхранение на въглерод;

79. Настоятелно призовава Комисията да изисква и да прилага най-високите международни стандарти за безопасност на атомните електроцентрали в съседните на ЕС държави, като използва всички налични инструменти и договори, например Конвенцията за оценка на въздействието върху околната среда в трансграничен контекст (Конвенцията от Еспоо) и Конвенцията за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземането на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда (Конвенцията от Орхус); призовава съседните на ЕС държави да извършват всеобхватните тестове на ЕС за ядрена безопасност и за устойчивост по отношение на рисковете, както и Комисията да предложи техническа помощ от ЕС за тази цел;

Вторник, 12 юни 2012 г.

80. Настоятелно призовава Комисията да насърчава във всички свои търговски споразумения, включително в рамките на СТО, приемането на принципите на Инициативата за прозрачност в добивната промишленост и международните стандарти за управление на енергийните пазари, включително постепенното премахване на субсидиите за изкопаеми горива с определяне на количествени цели;

81. Отбелязва, че за съхранението на енергия и електроенергия, произведени от възобновяеми източници, и други напредничави приложения в областта на енергетиката, са необходими редица суровини, включително редкоземни минерали, чието добив понастоящем е труден; счита, че са необходими координирани действия на ЕС и други водещи в технологично отношение сили, включително САЩ и Япония, за да се осъществи напредък в изследователската работа за откриване на нови суровини и заместващи суровините вещества или за намаляване на използването на суровини, които са проблемни от гледна точка на непрекъснатостта на доставките, токсичността или вредното въздействие върху околната среда;

82. С цел да насърчи в световен мащаб сигурното, безопасно и екологосъобразно производство на енергия, подкрепя укрепването и насърчаването на радиационна защита и предпазни мерки, стандарти за ядрена безопасност, строги изисквания за офшорни петролни и газови операции, безопасността на морския превоз на суров нефт и петролни продукти и LNG, както и сътрудничеството в областта на новите технологии, научните изследвания, развитието и иновациите, както и работата по международни стандарти;

83. Счита, че броят и мащабът на предизвикателствата, свързани с глобалното изменение на климата, не могат да бъдат намалени без участието на страните с големи емисии и насърчава Комисията да разработи обща стратегия с цел постигане на глобално решение с участието на тези страни; признава, че натрупаният опит в ЕС, основаващ се на опита ни в планирането и изпълнението на схемата за търговия с емисии, би могъл да бъде от полза за трети страни, и настоятелно призовава Комисията да предостави помощ и стимули на трети страни при разработването и планирането на техни собствени схеми за търговия с емисии, с оглед на свързването на такива системи със ЕС;

84. Подчертава нуждата на Европа от дългосрочна политическа перспектива, включваща нови глобални партньорства и инструменти за двустранно сътрудничество, които ще позволят на ЕС да играе основна роля при определянето на световната енергийна програма, като заеме водещо място в създаването на нови пазарни стандарти и оглави международните усилия в областта на технологичните изследвания и иновации в сферата на енергетиката;

85. Подчертава необходимостта от подобряване на сътрудничеството в научните изследвания, развитието и иновациите с трети страни с цел справяне с глобалните предизвикателства; счита, че ЕС следва да работи в тясно сътрудничество с трети страни – големи износители на биогорива, за да гарантира, че тези алтернативни възможности за чиста енергия, които могат да допринесат за диверсификация на доставките, могат да бъдат наистина устойчиви, и че непряката промяна в земеползването с отрицателни последици може да бъде избегната; подчертава, че външните източници на биогорива следва да се ръководят от същите стандарти като източниците в ЕС, по-специално стандартите за околната среда и климата; счита, че Съюзът следва да насърчава приемането на второ и трето поколение технологии за биогорива, както във вътрешен, така и във външен план;

86. Обръща внимание на сложната връзка между енергията, продоволственото осигуряване и сигурността, особено по отношение на биогоривата, които могат да окажат отрицателно социално и екологично въздействие върху развиващите се страни; счита, че правото на прехрана трябва да има предимство пред целта на ЕС за производството на възобновяема енергия от биогорива;

87. Отбелязва, че все по-широкото използване на агрогорива се основава в изключителна степен на все по-широкото промишлено използване на монокултури, което, на свой ред, води до все по-широкото прилагане на селскостопански практики, вредни за околната среда, биологичното разнообразие, плодородието на почвата и наличието на водни ресурси; изразява загриженост, че чрез насърчаването на концентрацията на собствеността върху земята това все по-широко разпространение на агрогорива може да има сериозни последици като нарушения на правата върху земята, загуба на достъп до жизнено необходими природни ресурси, обезлесяване и влошаване на качеството на околната среда;

88. Изразява своята тревога относно липсата на каквито и да било задължителни критерии за устойчивост на производството на биомаса в рамките на Директивата за възобновяемите енергийни източници (ДВЕИ); счита, че при тези обстоятелства енергията от биологични източници би могла да окаже отрицателно въздействие върху борбата с изменението на климата, както и би могла да се превърне в значителен допълнителен фактор за заграване на земя, продоволствена несигурност, обезлесяване и влошаване на качеството на горите в развиващите се страни; ето защо настоятелно призовава Комисията да разработи правно задължителни критерии за устойчивост, насочени целящи предотвратяването на отрицателните въздействия върху климата, околната среда и социалната сфера, произтичащи от производството на биомаса за енергийни цели;

89. Призовава ЕС да прилага политика за устойчиво производство на биомаса и за нейното използване за енергийни цели, която да отговаря на изискванията на политиката в областта на изменението на климата и също така да е в унисон с политиката на Съюза за сътрудничество за развитие.

Вторник, 12 юни 2012 г.

90. Счита, че ЕС следва да гарантира, че енергията се превръща в основен елемент на програмите за външна помощ на ЕС, тъй като достъпът до енергия, който е ключов за икономическото развитие, остава предизвикателство в развиващите се страни;
91. Счита, че сътрудничеството за развитие и разгръщането на ориентирани към бъдещето енергийни технологии следва да бъде в центъра на сътрудничеството на ЕС с индустриализирани партньори и бързо развиващите се икономики;
92. Счита, че ЕС следва да постави енергийните въпроси в центъра на европейските инициативи като Източното партньорство, Съюза за Средиземноморието и Европейската политика за съседство;
93. Призовава Комисията да разработи съвместни енергийни пътни карти с всички основни енергийни доставчици, със стратегически важни страни на транзитен пренос и да установи партньорства със страни, които са изправени пред подобни енергийни предизвикателства и споделят сходни ценности, особено с цел насърчване на технологично, изследователско и индустриално сътрудничество, и да определи общи стандарти за възобновяеми енергийни технологии, енергийна ефективност, електрически превозни средства, нови и нетрадиционни енергийни технологии, безопасност на офшорни сондажи, както и ядрена безопасност и неразпространение на ядрени оръжия;
94. Отново подчертава, в съответствие с Целта на хилядолетието за развитие за осигуряване на достъп до енергия за всички, че е важно да се увеличат преките чуждестранни инвестиции на ЕС в изграждането и модернизирването на енергийната инфраструктура и енергийната ефективност в развиващите се страни чрез капацитет за производство на енергия от възобновяеми източници, както и да се подкрепи създаването на подходящи законодателни рамки с цел подпомагане на диверсификацията на техния енергиен микс, като същевременно се засилва защитата на европейските инвестиции в тези страни чрез подходящи правни средства;
95. Призовава за координирано действие с други технологични лидери (САЩ и Япония) с цел справяне с нововъзникващи предизвикателства, като например недостига на суровини, включително редкоземни минерали, които влияят върху внедряването на технологии за възобновяеми енергийни източници, съхранението на енергия и напредналите енергийни приложения;
96. Призовава за това, програмите за енергийно сътрудничество на ЕС с развиващите се страни да улесняват създаването на съответната пазарна структура и правила, за да се гарантира, че местните потребители извличат полза от енергията от възобновяеми източници на подходящи цени;
97. Счита, че действащите в ЕС строги разпоредби за ядрена безопасност трябва да намерят отражение в стратегиите на ЕС за други държави, по-специално онези съседни държави с действащи или планирани атомни електроцентрали, чиято експлоатация може да има значително въздействие върху сигурността на ЕС;
98. Приветства, в този контекст, неотдавнашния ангажимент на Трансатлантическия икономически съвет и Енергийния съвет ЕС – САЩ за поощряване на сътрудничеството в областта на енергийната сигурност, стандартите за интелигентни мрежи, технологиите за водородни и горивни клетки, възобновяемите енергийни източници и други технологии за чиста енергия, енергийната ефективност и ефективните политики за улесняване на търговията и пускане на технологии за чиста енергия на пазара; призовава за това, заключенията на Енергийния съвет ЕС–САЩ да достигат по-ефективно до структурите за вземане на решения;
99. Подчертава необходимостта от задълбочаване на диалога относно стратегическите енергийни въпроси от взаимен интерес, поощряване на сътрудничеството в областта на енергийните политики и засилване на сътрудничеството в областта на научните изследвания със Съединените щати, особено в сферата на енергийно ефективните технологии в производството и транспорта; призовава за създаването на партньорство за енергийна сигурност със Съединените щати, основано на настоящото сътрудничество в рамките на Енергийния съвет ЕС — САЩ;
100. Подчертава, че е необходимо Трансатлантическият икономически съвет, наред с другото, да насърчава сътрудничеството в областта на регулаторните режими, научните изследвания в областта на устойчивата енергетика, енергийната ефективност, научните изследвания в областта на синтеза и ядрената безопасност; призовава за редовен диалог с Русия и другите партньори по въпросите на енергетиката с цел развитие и по-добро прилагане на международните правила за сигурно, безопасно и ефикасно производство, пренос, транзит, съхранение и преработка на енергия, както и за двустранна търговия с нови енергийни технологии и продукти, като например биогорива;
101. Призовава Комисията да засили сътрудничеството си с Международната агенция по енергетика, която предоставя много важна информация и данни за енергийното планиране; счита, че Съюзът и всички държави членки, които не са членове на МАЕ, следва да станат членове на МАЕ;

Вторник, 12 юни 2012 г.

102. Приветства участието на ЕС в проекта за Международния термоядрен експериментален реактор (ITER) и в Международния форум за поколение IV (GIF);
103. Призовава Съюза и държавите членки да продължат да си сътрудничат с Организацията за сигурност и сътрудничество във връзка с проблемите на енергийната сигурност и защитата на критична енергийна инфраструктура;
104. Приканва Съвета и Комисията да работят със Съединените щати и други съюзници за защитата на енергийната инфраструктура от кибернетични атаки; подчертава, че с преминаването към „интелигентна“ мрежа този риск, който не може да бъде предотвратен с традиционните мерки за сигурност, ще заеме още по-важно място в защитата на критичната инфраструктура;
105. Приветства предложеното енергийно партньорство ЕС – Южно Средиземноморие; счита, че това партньорство следва да се съсредоточи върху огромния (слънчев) енергиен потенциал на възобновяемите енергийни източници в този регион и счита, че такова партньорство следва да въведе необходимите мерки, за да помогне за посрещането на значителните енергийни нужди на страните от Южното Средиземноморие въз основа на устойчиви решения;
106. Отново заявява, че външното сътрудничество в областта на енергийната политика трябва да допринесе за насърчаването, а не на упадъка, на основните ценности на Съюза, като зачитането на правата на човека, демокрацията, доброто управление, принципите на правовата държава, социалния диалог, взаимното уважение, отговорното използване на природните ресурси, борбата срещу изменението на климата и всеобхватната защита на околната среда, както и че то трябва да насърчава мира и да съответства на външните политики на Съюза;
107. Призовава Съвета и Комисията да създадат, в сътрудничество с Европейската служба за външна дейност и до края на 2013 г., прецизна пътна карта, основана на съобщението на Комисията относно „Сигурността на енергийните доставки и международното сътрудничество — „Енергийната политика на ЕС: ангажиране с партньори извън нашите граници“ (COM(2011)0539, която да доведе до формулирането на ефективна външна политика в областта на енергетиката с краткосрочни, средносрочни и дългосрочни цели, насоченост и стъпки и с конкретни срокове за тяхното изпълнение;
108. Подчертава значението на Черноморския регион по отношение на диверсификацията на източниците и трасетата, потенциала на възобновяемите енергийни източници, както и стратегическото му географско положение като врата към Каспийско море, Близкия изток и Централна Азия; счита, че Комисията и държавите членки следва да предоставят подкрепа за многостранното енергийно сътрудничество в областта на интеграцията на пазарите, регулаторните рамки и инфраструктурата; във връзка с това подчертава ключовото значение на Южния коридор, проекта „Набуко“ и транскаспийския тръбопровод и други подобни проекти;
109. Признава приноса на Глобалния мониторинг на околната среда и сигурността (ГМОСС) за установяване от Космоса на слънчевите енергийни източници, от които се ползва Земята; призовава Комисията, с оглед на установения от ГМОСС факт, че приеманата в пустинните райони слънчева енергия за един ден е повече от годишно потребяваната енергия от цялото човечество, да създаде партньорства с държавите, в които има обширни пустинни зони, по-специално с африканските държави, и да разработи стратегии и технологии за ефективно оползотворяване на този енергиен потенциал, включително използване на механизмите за сътрудничество и развитие, предвидени в пакета от мерки в областта на енергетиката и изменението на климата;
110. Призовава за допълнително разширяване на членството в Договора за създаване на Енергийна общност с участието на по-голям брой съседни на ЕС държави, особено страните от Източното партньорство и централноазиатските републики; подчертава, че Комисията следва да гарантира и приведе в действие своевременното и стриктно прилагане на енергийните правила на ЕС от страна на държавите – страни по Договора за създаване на Енергийна общност, по-специално чрез обвързване на предоставяното финансиране от ЕС със спазване на задълженията по този договор;
111. Счита, че достъпът до устойчива енергия е основен двигател за развитие и настоятелно призовава ЕС да съсредоточи дейностите си за развитие върху подпомагането на развиващите се страни при насърчаването на устойчиви политики в областта на енергетиката, мерки за реформи, развитие на инфраструктурата, благоприятни условия за инвестиции и енергийна ефективност;
112. Призовава за специален енергиен диалог със страните от Каспийския регион и приветства работата по Каспийската развойна корпорация; приканва Комисията да продължи да работи за укрепването на отношенията на Съюза с Азербайджан и Туркменистан;

Вторник, 12 юни 2012 г.

113. Поддържа становището, че приоритетите на външната енергийна политика на ЕС следва да бъдат подходящо отразени във финансовите инструменти за външна политика на ЕС за периода след 2013 г.;

114. Подчертава значението на сътрудничеството в рамките на платформата за енергийна сигурност на Източното партньорство, с която се насърчава прилагането на европейските стандарти в енергийната политика и регулирането, подкрепя се развитието на инфраструктурата и взаимосвързаността, енергийната ефективност и използването на възобновяеми източници; приветства инициативата за Източноевропейско партньорство за енергийна ефективност и опазване на околната среда (E5P) и се надява, че към тази инициатива, наред с Украйна, скоро ще се присъединят и други държави от Източното партньорство;

115. Припомня за неотдавнашното напрежение в Източното Средиземноморие във връзка със съществуването на находища на въглеводороди; подчертава, че енергията следва да се използва като средство за насърчаване на мира, сътрудничеството и стабилността в региона;

*

* *

116. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията.
